

MØN RUNDT – 3 garvede og en styrmandselev.

Mange drømmer nok om at ro en tur rundt om Møn.

6-8. juli 2012 lykkedes det at samle en lille flok, der havde både tid, lyst og km nok i armene: Villy, Arne 40 og Lisbeth i inrigger (Anker) og Dorthe i kajak. Leif var kommet til skade med sin hånd og måtte melde afbud.

Torsdag aften lignede det godt nok en aflysning, men vejrudsigten var langt bedre fredag morgen: stille vejr, kun lidt regn og sågar sol og lidt medvind hjemad søndag!

Vi gik nord om Møn; - eftersom vi startede midt på eftermiddagen, var det passende at tage den korteste delstrækning først og der var bedst plads til overnatning i Stege Roklub fredag. Og desuden var vi inviteret til grill-aften fredag ved 19-tiden!

Afgang var planlagt til kl. 14 og allerede 14.40 var vi på vandet... Det var MEGET gråt i vejret (nogen ville måske sige det snuskregnede),

men klarede hurtigt lidt op.

Til gengæld var det også helt stille og medstrøm,

så selv med indtag af kaffe, kage og nybagte boller ved campingpladsen nord for Mønbroen havde vi ingen problemer med at nå til Stege til spisetid (ankomst 18.15). Efter indkøb af kød og rødvin (rigeligt!) i Brugsen og et bad, var vi klar til aftenhygge i solnedgangen med en pæn flok af medlemmerne fra Stege. Rigtig fin aften.

Så det blev ikke nogen tidlig morgen! Det passede nu også pænt med vejret, hvor noget regnvejrnåede at dryppe af inden vi rigtigt kom på vandet midt på formiddagen. Aftenen inden havde jeg fået en anvisning på at finde renden mellem Ulvshale og Nyord. Om det var anvisningen eller rødvinen, det var galt med, ved jeg ikke. Men vi gik en dejlig tur mellem Ulvshale og Tyreholmen (vand lidt op over anklerne) inden Dorthe ramte renden og kunne lede os på vej og vi igen fik flere meter vand under kølen.

Ellers gik det fredsommeligt rundt om Ulvshale så længe styrmanden holdt et vågent øje med vanddybden. Diset vejr, stille og stort set ikke andre mennesker på vandet eller på stranden et langt stykke ud langs nordkysten. Efter en solid frokost på stranden inden den blev alt for stenet, fortsatte vi mod og rundt om klinten.

Det var nu mere tåget end diset, så det var en anderledes oplevelse, hvor toppen af klinten indimellem forsvandt af syne. Specielt og flot

Ved sydenden af klinten var det rigtig tåget og vi måtte tæt under land, for at holde både landkending og udkig efter shelterpladsen øst for Klintholm. Vi var nervepirrende tæt på MANGE store sten!! (Trods rygter om det modsatte, var der op til flere kompasser med i båden. Men vi holdt os til det sikre: landkending).

Til vores overraskelse ventede Leif på shelterpladsen med tændte grillkul, rødvin og nykogte kartofler og lidt senere dukkede Martin op (som aftalt) med ris, gryderet og mere rødvin. Man bliver sulten af frisk luft og roning og hvem har sagt at man ikke skal spise godt på feltfod. (Men husk: formanden spiser IKKE, aldrig, nogensinde rød peber.... ☺)

Efter en god nats søvn i shelteret – hurra: ingen myg! – var vi klar ved 9-tiden. Det var stadig tåget og molen ved Klintholm Havn dukkede lidt vel pludseligt frem foran båden! Vi var en tur i havn – shelter er godt, men det er træk-og-slip også – og fortsatte, lidt matte, den lange tur langs sydkysten, forbi Tøveldestenen. Jeg havde kun hørt om den i forvejen og troede mindst én gang, at en anden halvstor sten var STENEN. Ja, til grin kan man altid blive.

Stranden er jævnt hen stenet det meste af vejen, så det kneb med at finde et godt sted til frokosten. Men i land kom vi, selv om bådruller havde været godt for både rygge og båd.

Vejrudsigten havde lovet solskin søndag, men først da vi nærmede os Grønsund, blev tågen brændt af omkring os. I Hårbølle Havn og resten af vejen hjem var der liv og leben; - pludselig skulle vi til at holde øje med trafikken på vandet.

Ved 16-tiden anløb vi bådebroen efter 99,8 km (jf. Dorthes GPS). Trods tågen en dejlig tur med fantastisk fint vejr og uden uheld af nogen art.

Mvh styrmandseleven (Lisbeth)